

Rev. R. Rogan 12-23-9
St. Cyril Church
62 St. Mark's Place
New York, N.Y. 10003

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Denver, Indianapolis, Florida, Phoenix, Ely, Pueblo, Rock Springs

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, MARCH 8, 1977

LETO LXXIX. — Vol. LXXIX

NO. 37

Novi grobovi

Frank D. Zupancic

Preteklo nedeljo zvečer je umrl nepričakovano v St. Vincent Charity bolnišnici 63 let stari Frank D. Zupancic, zaposlen v prometnem oddelku, div. 12 države Ohio ter delno kot prodajalec nepremičnin pri Fodor Realty Co., mož Mary, roj. Baytosh, oče Elaine Spagnola in Franka R., 4-krat stari oče, brat Christine Novak, Louise (Lucille) Krusoe, Frances Adamczak, Molly Orlove, Beverly Smith, Rudolpha, Josepha, pok. Johna in pok. Raymonda. Bil je član KSKJ št. 146 in Društva Najsv. Imena pri fari sv. Mihaela v Independence. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnega zavoda na 5316 Fleet Avenue v četrtak ob 8.45, v cerkev sv. Mihaela ob 9.30, nato na pokopališče Vseh svetnikov. Na mrtvaški oder bo položen nocoj ob sedmih.

Raymond J. Swetlin

V Mt. Sinai bolnišnici je po težki bolezni umrl 54 let stari Raymond J. Swetlin, mož Josephine, roj. Kovach, oče Bryana, Christopherja, Laure, Tine, Lise, Terrence, Nancy in Jamie, sin pok. Cyrila in Frances, roj. Kremyar, brat Mrs. Dorothy Kramer. Pokojnik je bil član SNPJ št. 566, veteran druge svetovne vojne, prodajni zastopnik Dessel Tool & Supply Co. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtak ob 8.45, v cerkev sv. Felicite ob 9.30, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaški oder bo položen nocoj ob sedmih.

Raymond Blatnik

Na svojem domu, 29415 Oakland Rd., Wickliffe, Ohio, je umrl 35 let stari Raymond Blatnik, mož Carol, roj. Kattler, oče Carlette in Gregoryja, sin Josepha in Josephine, roj. Drobnic, brat Josepha, rojen v Clevelandu, kjer je družina živela na 6411 Varian Avenue skozi 25 let. Obiskoval je farno šolo pri Sv. Vidu in nato Cathedral Latin višjo, kjer je graduiral leta 1959. Zadnji dve leti je lastoval in vodil gostilno "My Place or Yours" na Euclid in Worden Road. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v četrtak ob 8.30, v cerkev Matere Božje Karmelske ob 9.30, nato na pokopališče Vernih duš.

Charles Nadbath

V Mt. Sinai bolnišnici je umrl 51 let stari Charles Nadbath s 1054 E. 77 St., zaposlen pri W. S. Tyler Co., mož Esther, roj. Delair, oče Rudolpha, brat Franka. Pogreb je danes iz Zakrajskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, nato na Whitehaven pokopališče.

John C. Hodor

V University bolnišnici je umrl 59 let stari John C. Hodor s 1209 E. 173 St., mož Sophie (Sonye), roj. Suley, oče Veronice Babic, Deborah in Gregoryja, 5-krat stari oče, brat pok. Bena in Romana (Poljska). Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. Cas se ni določil.

Žrtvujmo se za svoj tisk,
ohranjajmo
AMERIŠKO DOMOVINO!

Vremenski prerok

Pretežno jasno in sončno z največjo temperaturo okoli 5 F (10 C).

Detenta še obstoja

Državni tajnik Cyrus R. Vance trdi, da kažejo Sovjeti še vedno veliko zanimanje za sporazum z ZDA o omejitvi oboroževanja.

WASHINGTON, D.C. — Ko je slišati obilo glasov o povečanju napetosti med Moskvo in Washingtonom, je državni tajnik Cyrus R. Vance izjavil, da detenta še vedno živi, da Sovjetska zveza kaže še vedno veliko zanimanje za dosego sporazuma z ZDA o omejitvi oboroževanja kljub vsem sporom zaradi ameriškega podpiranja človekovih pravic.

"Jaz mislim, da detenta danes obstoja, jaz upam, da bo obstojala še dalje, in mislim, da je v korist obeh narodov, da dosežemo skupna tla za zmanjšanje napetosti, ki delijo narode," je dejal Cyrus R. Vance na tiskovni konferenci pretekli petek.

Državni tajnik je očitno hotel omiliti trditve, da je Carterjeva podpora naporom za spoštovanje človekovih pravic v državah sovjetskega bloka začela škodovati odnosom med ZDA in ZSSR. Izjavil je, da upa tekom svojega obiska kasneje ta mesec "voditi uspešna pogajanja" z vodniki Sovjetske zveze v Moskvi. Ob tej priložnosti namerava razpravljati s predstavniki Sovjetske zveze tudi o tem, kaj detenta pomeni za vsako stran. Po njegovem so to temeljna pravila, ki obema stranema dovoljujejo tekmovalno reševanje spornih vprašanj in to ni enostavna naloga.

Savdska Arabija bo manj nalagala v tujini

TOKIO, Jap. — Savdski zakladni minister Abdulah Ibrahim al-Kuvaz je baje dejal, da Savdska Arabija ne bo več svojega kapitala vlagala na tujem, ker ga bo poslej potrebovala za lasten gospodarski razvoj.

Ko je ta vest izšla v časopisju, jo je dopolnil. Dejal je, da bo še vlagala v tujini, toda manj. Njene sedanje vloge v tujini znašajo okoli 5.6 bilijonov dolarjev.

Letne dohodke Savdske Arabije od olja cenijo na okoli 30 bilijonov dolarjev.

Dobrega pol stoletja

Hladniki, kot so sedaj v rabi pri nas in drugod, so stari komaj dobrih 50 let. Preje so rabili ledenice.

Saharin povzroča raka

WASHINGTON, D.C. — Kanadski znanstveniki so odkrili da povzroča saharin pri podganah kamne v mehurju in rakaste tvorbe. Povabili so ameriške strokovnjake, da bi prišli v Kanado in pregledali preskuse, ki so jih tam napravili. Za enkrat še niso mogli dognati pomena sedanjih najdb.

Dr. Richard Bates, eden od strokovnjakov Uprave ZDA za hrano in droge, ki je včeraj odšel v Ottawa, je dejal, da v Kanadi mislijo, da ZDA ne upoštevajo dovolj kanadskega odkritja. Dr. Ian Munro, ki vodi preiskovanja v Kanadi, je k temu pripomnil, da obe strani ne delata na čisto istih področjih.

Tako v ZDA kot v Kanadi so že preje odkrili neko zvezo med znanim umetnim sladilom in rakastimi tvorbami, toda Zvezna uprava ZDA za hrano in droge (FDA) v tem pogledu doslej še ni nič ukrenila. Letno porabijo v ZDA za slajenje do okoli 5 milijonov funtov saharina. Omenjene kanadske preiskave so bile izvedene na področju, na katerem FDA še čaka na ugotovitve raziskav. Kanada je torej v tem pogledu pred ZDA in pretekli teden so govorili, da utegne skoro objaviti prepoved uporabe saharina pri izdelovanju pijač in hrane za ljudi.

Velika Britanija trdno za človekove pravice

LONDON, Vel. Brit. — Zunanji minister David Owen je v svojem prvem velikem govoru, odkar je nasledil kot zunanji minister umrlega A. Croslanda, odločno podprl napore predsednika ZDA Carterja za dosego spoštovanja človekovih pravic po vsem svetu.

V svojem govoru je Owen dejal, da bo moral Kremelj priznati, da je vprašanje človekovih pravic bistveni in glavni del zunanje politike Zahoda.

Na Poljskem prijeti podpornike delavstva

VARSAVA, Polj. — Policija je prišla in zadržala štiri znane intelektualce, ki so podpirali Delavski obrambni odbor. Ta je zbiral sredstva za pomoč in obrambo delavcev, ki so bili prijeti in obsojeni lani v juniju zaradi njihovega sodelovanja pri demonstracijah in izgredivih proti povišanju cen hrane.

Prijeti so bili matematik Jan Litynski, filologinja Joanna Szczesna, inženir Mieczyslaw Grudzinski ter sociolog Seneryn Blumsztajn.

Dunajski podjetnik prijet v zvezi s krajo umetnin v Dubrovniku

Pri uglednem dunajskem podjetniku so odkrili umetnine, ukradene pred par leti v Jugoslaviji.

DUNAJ, Avstr. — Preiskave v Jugoslaviji in v Avstriji v zvezi s tatvinami umetnin so privedle pretekli teden do aretacije mladega podjetnika, bogataša Gerharda Bergerja. V njegovi vili v Grinzingu, predmestju Dunaja, so odkrili vrsto ukradenih umetnin, med njimi znano sliko Tintoretta in druge, ki so izginile pred nekaj leti iz knežje palače v Dubrovniku v Jugoslaviji. Sam Tintoretto je bil ocenjen na 5 milijonov dolarjev. Avstrijske oblasti so v Jugoslaviji ukradene umetnine pod skrbnim varstvom poslale v Jugoslavijo.

Gerhard Berber je star 36 let in velja za uspešnega podjetnika, saj je solastnik inženirske družbe, ki ima 300 zaposlenih. Na raznih zabavah je kupoval cele zabojne šampanjce, se vozil z Rolls-Royce avtom in imel svojo jahto, ki je bila v času kraje umetnin v Dubrovniku baje zasidrana pred tem znanim dalmatinskim mestom. Vneto se je smučal v znanih športnih središčih Alp, imel lastno letalo in bil soudeležen v nekem hotelu na Bahamih. Oblasti in javnost se sprašujejo, čemu naj bi se tako uspešen podjetnik mešal v posle zločinskega sveta. V nekem skrivališču na Bergerjevi posesti v Tirolah so našli med drugim dragocene bizantinske ikone, ki so leta 1975 izginile iz cerkve sv. Mihaela na Dunaju.

Prijem Gerharda Bergerja je vzbudil splošno zanimanje in je predmet govoric na Dunaju, pa tudi drugod. Trdijo, da je bil povezan tudi z drugimi nezakonitimi posli ter da je prirejal zabave in celo prave orgije za razne skupine poslovnih ljudi in politikov.

Kitaški tisk očičen

PEKING, LR. Kit. — Poučeni krogi trdijo, da je načelnik Hua Kuo-feng očistil tisk pristašev "tolpe starih" in postavil na vodilna mesta v javnih občilih, posebno tudi v časopisju, pristajše zmerne poti, ki jo zastopa njegova vlada.

V več pokrajinah so bili zamenjani partijski in upravni vodniki, pristaše "tolpe starih" so zamenjali pristaši nove vlade.

CALLAGHAN PRIHAJA Z EVROPSKIMI SKRBM K PREDSEDNIKU CARTERJU

V četrtak in petek bo v Washingtonu predsednik britanske vlade James Callaghan. Predsedniku ZDA Jimmyju Carterju bo predložil in razložil skrbi, ki jih imajo ameriški zavezniški v Evropi tako v pogledu Carterjeve zunanje kot v pogledu njegove gospodarske politike.

James Callaghan

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Jimmy Carter se je včeraj razgovarjal s predsednikom vlade Izraela I. Rabinom. Ta bo nadaljeval tu svoje razgovore tudi danes, ko se Jimmy Carter pripravlja na svoje srečanje s predsednikom Velike Britanije Jamesom Callaghanom, ki prihaja sem ne le v imenu Velike Britanije za potrditev "priateljskih vezi", ampak tudi s skrbmi, ki mučije vse vodnike zavezniških držav v Evropi.

James Callaghan bo govoril v Washingtonu v imenu vseh desetih članic Evropskega skupnega trga. Pričakujejo, da bo govoril naravnost in odkrito o gospodarskih in političnih vprašanjih. V Evropi se bojijo, da bi sedanji gospodarski zastoj povečal brezposelnost in inflacijo v večjem številu zavezniških držav. Callaghan je o tem govoril odkrito pretekli teden z ameriški novinarji v Londonu.

Precej časa ima Callaghan namen posvetiti odnosom med Zahodom in Vzhodom. V Evropi se bojijo, da bi odločno stopanje predsednika Carterja v obrambo človekovih pravic utegnulo privedi od upora proti komunističnim režimom v državah sovjetskega bloka, katere pa si svobodni svet ne bi upal podpreti. Prišlo bi torej do ne-

koristnega prelivanja krvi. To stališče spominja na stališče, ki ga je v času predsednika Forda zastopal Kissingerjev pomočnik H. Sonnenfeldt, ko je pozival k "organski" povezavi med satelitskimi državami in Sovjetsko zvezo ter svaril Zahod pred mešanjem v te odnose, če hoče ohraniti mir.

Ameriški zavezniški v Evropi ne kažejo nobene volje in pripravljenosti za kako soočenje s Sovjetsko zvezo, zdi se jim pretežno, prenevarno in škodljivo njihovi želji po mirnem uživanju, ki je postalo smoter velike večine prebivalstva svobodne Evrope, pa tudi dela komunistične. To velja predvsem za Jugoslavijo.

Britanski ministrski predsednik hoče razpravljati s predsednikom ZDA tudi o Rodeziji v Afriki. Po njegovem morajo ZDA pomagati pri reševanju tega vprašanja, če nečajo, da se bo položaj v Afriki še poslabšal. Po sodbi Britanica ni mogoče dojeti rešitve rodezijskega vprašanja brez odločne podpore ZDA in njenega pritiska tako na Južno Afriko kot na samo Rodezijo.

James Callaghan bo opozoril tudi na nevaren položaj revnih držav, ki kupujejo sedaj olje in druge potrebščine s posojili, ki jih jima dajejo banke ZDA in Zahodne Evrope. Ta posojila je treba ustaviti, ker revne države ne zmorejo niti plačevanja sedanjih dolgov. Ustavitev posojil bi nujno vodila v finančni polom, to pa v politične nemire.

Britanski ministrski predsednik bo priletel v ZDA z letalom Concorde in bo verjetno govoril s predsednikom ZDA tudi o tem in njegovem pristajanju na letališču New Yorka.

Port Authority držav New Yorka in New Jerseyja je odločila včeraj za četrtak napovedano sejo, na kateri naj bi odločila o izdaji dovoljenja temu letalu za pristajanje v New Yorku. V Franciji in v Britaniji so to odločitev pozdravili skoraj kot svojo zmago, kajti splošna sodba je bila, da bo dovoljenje za pristajanje Concorde letala odklonjeno.

V Pekingu jih skrbi Carterjevo popuščanje Sovjetski zvezi

WASHINGTON, D.C. — Ko se doma nekateri pritožujejo, da je predsednik Carter pregorič v podpiranju borcev za pravice človeka v Sovjetski zvezi in državah njenega bloka, so v Pekingu v skrbah nad Carterjevo "popustljivostjo" v odnosih do Sovjetske zveze.

Kot trdijo vesti iz Pekinga, jih ta predvsem moti, da predsednik ZDA ločuje vprašanje človekovih pravic v Sovjetski zvezi od vprašanj, o katerih se namerava z njo pogajati.

Sporočite osebe in krajevne novice AMERIŠKO DOMOVINO!

Iz Clevelanda in okolice

Uprava išče raznašalca—

Uprava lista išče raznašalca za Ameriško Domovino za E. 60 St., E. 58 St. in Bohna Avenue. Kličite tel. 431-0628 ali se oglašite v uradu.

Na obisku—

Rev. Lojze Bratina D. J. je pri Mariji Vnebovzeti na obisku iz Slovenije do Velike noči. Prve tri dni Velikega tedna bo imel pri Mariji Vnebovzeti duhovno obnovo, vsako nedeljo pa bo imel ob 10.30 dopolne sv. mašo. Gost je doma iz Ajdovščine in bo vesel, če ga kak njegov ožji rojak pokliče v župnišču, tel. 761-7740. Dobrodošel in prijetno bivanje med rojaki v Clevelandu!

Zalostna vest—

G. Janez Rems v Jolietu, Ill. in ga Ivanka Bogataj v Clevelandu sta dobila sporočilo, da jima je v Spittalu na Dravi v Avstriji umrl brat Matevž Rems, zadet od možganske kapi. Zapuštil je ženo Marijo, roj. Grošel, dve hčeri in dva sinova, brata Lovrenca z družino v Krtni pri Dobu in sestro Ano Tvešl v Milwaukeeju poleg v začetku omenjenih.

Sv. maša za pokojnega dr. Gregorija Rožmana—

Jutri bo 94 let, kar je bil v vasi Dolinčice v župniji Šmihel na Koroškem rojen rajnički ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. V njegov spomin bo jutri ob sedmih zvečer pri Sv. Vidu sv. maša. Umrl je 16. novembra 1959 v bolnišnici sv. Aleša v Clevelandu.

Ugrabitelj še vedno drži talca—

Včeraj popoldne okoli ene je prišel v mestno hišo v Warrensville Heights na 4301 Warrensville Center Road Cory Moore, 25 let stari bivši črni marin, sedaj študent na CCC, ter vzlet kot talca policijskega kapetana Leona K. Keglovica, starega 49 let, in 17 let staro Shelley Kiggans dijakinjo, ki je delno zaposlena v mestni hiši. Ugrabitelj, ki je parkrat ustrelil v strop, da bi pritegnil pozornost in dokazal svojo odločnost, je zahteval razgovor s predsednikom Carterjem. Fant je jezen na vse belce in zahteva, da v "sedmih dneh izginejo z Zemlje". Baje je padel v močno duševno depresijo zaradi spora z ženo, ki je vodil do ločitve. Danes zjutraj je izpuštil Shelley Kiggans v zameno za televizor, kapetana Keglovica pa še vedno drži kot talca za izsilitev svojih zahtev.

Nov odbor—

Pevski zbor Korotan ima za leto 1977 sledeči odbor: Pevovodja ing. Franček Gorenšek, predsednik Frank Lovšin, podpredsednici Anuška Lekan in Anka Mihelič, tajnica Leni Skubit, blagajnik Lovro Rozman, arhivar Peter Dragar. Odborniki: Metka Hauptman, Andrej Kokač, Sonja Lekan, Muhi Pogačnik, France Sever, Sonja Stepec in Janez Tominc. Nadzornika: Ivan Hauptman in Jože Likozar. Naslov zbora: Korotan, 1116 E. 72 St., Cleveland, Ohio 44103.

Delavci v Španiji dobili pravico do štrajka

MADRID, Šp. — Španska vlada je priznala koncem tedna delavstvu pravico štrajkanja in napovedala pomilostitev političnih jetnikov. Oboje smatrajo za nov korak k normalizaciji razmer, ko se država pripravlja na splošno volitve.

KOMUNISTIČNE DRŽAVE SKUŠAJO ZAVRETI GIBANJE ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

BEOGRAD, SFRJ. — Komunistične države so pretekli teden pozvale k odločnemu boju proti gibanju za človekove pravice, ki se širi po državah Srednje in Vzhodne Evrope, zlasti močno na Češkoslovaškem in v Sovjetski zvezi.

Ob koncu dvodnevnega posvetovanja o ideologiji v Sofiji, so komunistični predstavniki iz držav sovjetskega bloka obtožili "imperalistične kroge", da vodijo kampanjo za človekove pravice s poskusom mešanja v njihove notranje zadeve. To je bil prvi sestanek komunističnih držav, na katerem so razpravljali o človekovih pravicah, odkar so te v ospredju zani-

manja od lanske jeseni. Sestanek je bil v okviru priprav na konferenco o evropski varnosti in sodelovanju v Beogradu, v letošnjem juniju, ki naj ugotovi, kako so izvajani sklepi in določila helsinkskih listin, podpisani poleti 1975.

Sestanka v Sofiji so se udeležili zastopniki Sovjetske zveze, Poljske, Češkoslovaške, Vzhodne Nemčije, Madžarske, Bolgarije, Romunije, Kube in Mongolije. Bolgarska poročevalska služba je objavila, da so se razgovori vršili v "učinkovitem in prijateljskem razpoloženju", delegati so izrazili zadovoljstvo nad "ideološkim sodelovanjem".

Komunistične države Evro-

pe čutijo potrebo po izdelavi skupnih stališč, ko postaja očitno, da bo na konferenci v Beogradu prišlo do soočenja med komunističnimi in demokracičnimi državami Evrope v vprašanju človekovih pravic in stikov med obema deloma Evrope, ki bi se naj na temelju v Helsinkih poleti 1975 podpisanih dogovorov povečali in razširili.

Vprašanje prostotve stikov med komunistično in demokracično Evropo so obravnavali na evropski varnostni konferenci v Ženevi meseca in meseca, predno je prišlo do sporazuma, ki je bil nato podpisan v finskiem glavnem mestu kot tretji del zaključ-

kov konference. Zahod je vztrajal na teh določilih kot nekaki protiuslugi, ko je sprejel obstoječe meje, nastale v Evropi po drugi svetovni vojni. Ob njihovem podpisu ni nihče dosti pričakoval, da jih bodo komunistične države izpolnjevale, pa tudi ne, da se bodo zahodne države odločnejše zavzele za njihovo izpolnjevanje.

Sedanji nastop predsednika ZDA Carterja v tej smeri ni iznenadil samo Sovjetske zveze in njenih satelitov, ampak prav tako tudi države svobodnega dela Evrope, ki se sedaj boje posledic "pretrdega nastopa ZDA" v tem vprašanju.

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NAROCNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 37 Tuesday, March 8, 1977

Ni mogoče razumeti

II.

Srbi v Jugoslaviji so dali Slovincem za nagrado leta 1955 takozvano Slovensko primorje in umetno luko Koper. Da je sedanja Jugoslavija Jugoslavija in da so sedanji slovenski komunistični politiki Jugoslavlani, jo ne bi nikdar gradili, ampak bi svoje blago vozili preko Reke in drugih hrvaških pristanišč. Ko se je na eni strani gradila za Srbe luka Bar, se je gradil na drugi strani za Slovence Koper. Slovenski komunistični šovinisti hočejo to pristanišče spremeniti v največje pristanišče na severnem Jadranu. V to povečanje bodo vložili 810 milijonov dinarjev in samo del teh sredstev bo preskrbelo slovensko gospodarstvo. V Koper že prihajajo vlaki s turisti na Jadran iz Dortmundu in Hamburga. Povezan je celo z Londonom in v najnovejši dobi z Muenchenom. Z Mariborom je Koper povezan s polnomo elektrificirano železniško progo, dolgo 302 kilometra in v Kopru gradijo pospešeno kontejnerski terminal, četudi o njem na ravni federacije še vedno razpravljajo. In kljub temu da ima Reka boljše pogoje za gradnjo terminala, samo nima denarja niti vpliva v Beogradu.

V Kopru bi naj leta 1979 začeli graditi rafinerijo nafte, ki bi naj v začetku predelala letno 5 milijonov, kasneje pa 8 milijonov ton nafte. Poleg tega razširjajo letališče v Sečovlju pri Portorožu za manjša letala. Ko vse slovensko tako lepo cvete, je bil ustavljen pred 8 leti promet na železniški progi Kanfanar-Rovinj, ki je poleg drugih istrskih železniških prog pod upravo Zadržnega železniskega podjetja Ljubljana.

Da bi se znanjal promet na letališčih Zagreb in Split, je bilo zgrajeno novo letališče v Mariboru. Slovinci in Srbi skupno razprodajajo Zagreb in Reko.

Tudi pri delitvi deviz ima Slovenija velike prednosti pred Hrvaško. Skratka Slovenija je v Jugoslaviji privilegirana. Očitno je, da se Slovenija gradi z našim denarjem in to izrecno in namerno na škodo Hrvaške.

Slovenija je že leta 1972 začela graditi avtostrado "Slovenika", dolgo 250 kilometrov, od Šentilja do Gorice. Skupno ima Slovenija sedaj 110.5 kilometrov avtostrad, Hrvaška pa 24 in še te nedokotane.

V Sloveniji se gradi 30 elektroenergetskih objektov. Ora že dolgo uvaža električni tok iz inozemstva in iz ostale Jugoslavije za potrebe svoje industrije. Na bravi pa je v gradnji. K temu Slovenija v "skupnosti" s Hrvaško, ker ji toliko denarja ni več mogoče ukrasti, gradi jedrsko elektrarno pri Krškem.

Po Jadranu prvič v tisoč letih plove "Splošna plova" (28 ladij), ki svoje ladje gradi na Japonskem. Povprečni dohodek v Sloveniji, največji v Jugoslaviji, katero poleg Srbov vladajo Slovinci Kardelj, Dolanc in Potocar, je dokaz, da je Jugoslavija srbsko-slovenski pašaluk.

Mi smo proti temu, da slive iz Bosne prodajajo v tužno slovenska podjetja. Smo proti temu, da Inez Adria prevaža Hrvate iz inozemstva in turiste na Hrvaško. Smo proti njihovu brodomu, proti Kopru in celi slovenski komunistični politiki, katere doslej ni obsodil niti eden Slovenec. Mi nismo pozabili, da je Bleiburg hrvaška vojska doživela v Sloveniji.

Mi smo za dobre sosedne odnose, toda za čiste račune! Hrvaško-slovenski računi so od leta 1918 do danes po zaslugi Korošca, Pleiweisa, Kreka in preje omenjenih iz dneva v dan vse umazanejši, slovensko izkoriščanje na račun Hrvaške in Hrvatov vse večje.

Opisan je samo vidni del ledene gore, ki gleda iz hrvaškega Jadrana.

Sovraštvo do Slovencev in Slovenije, ki sili iz navedenih stavkov, je nerazumljivo. Človek se samo sprašuje, kje ima to svoj izvor? Čemu naj vse te laži služijo?

Ker ni pod sestavkom nobenega podpisa, je očitno to mnenje uredništva in urednika Rudolfa Petka. On odgovarja zanj, kot mora odgovarjati zanj tudi Hrvaška seljačka stranka, katere vodnik je dr. Juraj Krnjevič!

Nobenega dvoma ni, da je Slovenija napredovala, napredovala v prvi in v drugi Jugoslaviji, toda ni napredovala zato, ker je uživala privilegije v Jugoslaviji, najprej v centralistični kraljevski, ki je pri razvijanju dajala vedno prednost srbskim in nekaterim drugim predelom, tudi — Bosni, in ne v komunistični, ki v tem pogledu ni dosti drugačna, napredovala je kljub zapostavljanju in kljub izkoriščanju.

Če bi se bil pisec omenjenega članka le količkaj pozanimal za podatke o jugoslovanskem gospodarstvu, bi

prav lahko odkril, da je Slovenija v prvi, kraljevski Jugoslaviji letno plačevala za razvoj "svojih bratov na jugu" preko vseh svojih rednih deležev povprečno 110 milijonov dinarjev, kar je bil v oni dobi za revne jugoslovanske razmere velik denar, in da plačuje v novi, Titovi Jugoslaviji, kjer je državni gospodar sin hrvaškega očeta in slovenske matere, sorazmerno še veliko več.

G. Rudolfu Petku bi priporočili, da si preskrbi knjigo Franca Jeze "Slovenska tlaka Beogradu", ki je izšla pred nekaj leti v Trstu, ter je skrbno prebere. Ko bo to storil, bo videl, kako krivico dela Slovincem, kako brez vsake podlage so njegovi očitki Sloveniji in Slovincem v pogledu Hrvaške!

BESEDA IZ NARODA

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

Chicago, Ill. — Ko tipkam te vrstice, smo že v resnem postnem času. "Človek, prah si in v prah se povrneš" donijo danes resne besede duhovnika pri pekeljenju. Kaj nam pomeni post? Pritrgati si v tem in o tem in to, kar prihranimo, dati v dobre namene. To je smisel posta, ki je zelo olajšan. Odtргati si od ust pri vinu, pivu, cigaretah itd. To je res post zlasti za kadilca, ki ne more biti brez cigarete niti za pol ure, tudi za onega, ki ljubi dobro kapljico. Manj pljače, manj cigaret, manj televizije, več, mnogo več pa notranje poglabitve. Mnogo je prilik za obisk maše med tednom, iti k križevem potu, skupna večerna molitev itd. Razmislite, pa boste ugotovili, kaj lahko storite, da bo postni čas res čas pokore, čas priprave za največji praznik cerkvenega leta: Velika noč.

Odtргati si in dati v dobre namene. Vem, da bo kdo namršil obrvi in rekel: Če si kaj pritrgam, je to moje in nikogar ne briga kako ta prihranek uporabim. V banko bom te prihranke naložil. Kaj pa, če bi to, kar prihraniš pri postnem pritrgovanju dal v nebeško banko? Za uboge, ki ne bodo imeli za Velikonoč prav nič, za misijone, zlasti za slovenske misijonarje, za cerkvene potrebe, za članarino pri Baragovi zvezi, za Slovensko beatifikacijo, za dobro knjigo, za Mohorjevo družbo za "Ameriško Domovino". Malo razmisli brez osebnih predsodkov in osebnih sebičnosti, pa boš kmalu našel priliko kako naložiti postne prihranke v "nebeško banko". Tudi otrokom dajte dober vzgled. Tudi ti naj se odrečejo cukrčkom in svoje prihranke dajo v nebeški šparoveček. Če si v mladosti ne bodo znali odreči in kaj žrtvovati za druge, potem jih bo vse življenje spremljala grda sebičnost. Ne bodite hudi, če sem malo "popridigal". Take pridige sem potreben tudi jaz in z menoj vsi drugi. Čas pokore je. In če bomo znali ta postni čas dobro izrabiti, bo potem Velika noč tem bolj vesela. Izpolnili smo svojo dolžnost do Boga in do svojega bližnjega. V bližnjem gledamo v tem postnem času svojega brata in v njem Kritusovo podobno. "Kar te enemu od teh najmanjših storili, ste meni storili".

Spet je smrt posegla v slovenske vrste. "Memento mori" — "človek, prah si in v prah se povrneš". Umrl je v St. Vidu Glini slovenski rojak Ivan Bizjak. Mnogi slovenski Cikažani ga poznajo, saj je skoraj 20 let delal v Chicago. Ob koncu druge svetovne vojne se je umaknil pred komunisti, prišel v Chicago in je bil zaposlen dolga leta pri Imperial Brass Co. Ko je stopil v pokoj, se je po nekaj letih preselil na Koroško in tam kupil z ženo lepo hišo. Tukaj ga je v 73. letu dohitela smrt. Po poklicu je bil železniški strojevodja. Zapuščen na Koroškem ženo Kati in brata Edvarda, ki živi v Berwinu, Ill. Naj počiva v miru!

Mardi Gras ali predpustna zabava, katero vsako leto prireja odbor Osrčja slovenskega Chicago, kateremu načeljuje dr. Ludvik Leskovic, je prav lepo ušla. Kraljica večera je bila Slovenka Miss Krajnik Karen. Bila je navzočih okrog 500 ljudi. Sijajno razpoloženje. In v to veselo razpoloženje je prišel tudi naš župan Mike Bilandič. On je tudi kandidat za župana dokler ne poteče doba pok. župana R. Daleya. Bil je prisrčno sprejet in njegov govor je globoko odjeknil. To je gotovo najboljši kandidat za župansko mesto, bila sodba ljudi. S svojo skromno preprostostjo si je osvojil srca navzočih. S Slovinci je govoril po hrvaško. Slovenska folklorna skupina je zaplesala nekaj narodnih plesov in želele le od občinstva, ampak tudi od župana Bilandiča priznanje. Značke: "I like Mike" so popolnoma pošle. To se pravi: Mike Bilandič bo imel v slovenski naselbini vso podporo pri županskih volitvah.

V naši svetoštevski cerkvi visi pod korom krasna slika služabnika božjega, škofa Friderika Baraga. Kaj če bi na nasprotni strani cerkve visela tudi slika služabnika božjega, škofa Antona Martina Slomška? Bilo bi primerno. Oba sta naša slovenska svetniška kandidata.

V postnem času imamo vsak petek slovenski križev pot pred izpostavljenim Najsvetejšim. Vsako leto je bila lepa udeležba. Tokrat vabimo tudi one, ki živijo malo bolj daleč. Z avtom doseči našo slovensko cerkev, ni predalet. Tudi to spada k postnim žrtvam.

Ista pesem kot pod Nixonom. Ni dosti gasolina, ni plina in gorilnega olja. Po dosedanjih dogovorih so v ozadju velike oljne industrije, ki so letošnjo mrzlo zimo, kakršne Amerika ne pozna skoraj 200 let izrabila v to, da so zmanjšale produkcijo energije nalašč za to, da dosežejo zvišanje cen. Komunistem je grd in nasilen, kapitalizem pozna le tudi svoj lastni žep brez ozira na to, da trpijo pri tem največ revni ljudje. Kdaj bo tega konec?

Beremo v časopisih o velikem mrazu, o hudi suši itd. Kmalu boč povodnji, tornadi in potresi. Vse te naravne nepravilnosti kažejo kako ubog je človek kljub sodbeni tehniki. Proti tem naravnim silam je človek, ki je krona stvarstva, brez moči. Ne more si pomagati. Edina pot je ponižno priznati, da je nad nami vsemočno Bitje, ki mu pravimo Bog. Napredek človeštva v tehniki je človeka tako prevzel, da zanika vsako nadnaravo. Človek je postal bog, pa si v takih stiskah ne zna in si tudi ne more pomagati.

Pisalni stroj danes tudi meni nagaja. Vse je narobe. Zato pika. Ne morem si pomagati, dasiravno bi ga najrajši zadegal v — garbič.

Prav lepo pozdravljam vse. "Toti Stajerc"

Oglašujte v

AMERIŠKI DOMOVINI,

kupujte pri njenih

oglaševalcih!

Slovinci smo izčrpani!

Slovenija je štela v preteklem letu vsega skupaj 1,772.000 prebivalcev, med temi je približno 10,000 Madžarov v slovenski Panoniji in ne celih 4,000 Italijanov v Slovenski Istri, priseljencev z juga pa je kot znano okrog 140,000 duš.

Pred leti, ko je v državi še vladal velesrbski Rankovičev centralizem, se je v slovenskih krogih izoblikoval odpor nasproti južnim priselencem. V Sloveniji so se bali, da se je začelo tiho spodkopavanje slovenske narodne in politične zgradbe. Zadeva je res imela takšen namen, saj so jo spremljali tudi drugi pojavi: v kinu je bilo mogoče gledati le filme v hrvaščini ali srbsčini, začetki televizije iz Ljubljane so bili povečini prenosi oddaj študijev v Zagrebu in Beogradu. Cutiti je bilo nasplošno neko plažeče spodkopavanje slovenstva, ne da bi mu bilo mogoče dati pravo ime in ga prav izraziti. Stvari so se počasi popravile s padcem Rankoviča in njegovega notranjega režima. Tudi potni listi so bili končno v slovenščini. Na drugi strani se je pokazalo, da slovensko okolje prilagodi priseljence; njih otroci postanejo že večina Slovinci. Zato nevarnost priseljevanja ne ogroža slovenskih korenin tako usodno, kot se je splošno zdelo. Vendar je skrb Slovencev v tem pogledu upravičena. V državi je Slovencev vsega le okoli 8 odstotkov in obstaja zmeraj ne-

Duhovna priprava za Veliko noč pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — V postu smo. Post je čas duhovne priprave na Veliko noč, na praznik Gospodovega vstajenja, na največji praznik naše vere. Velike noči se vse veseli, mladi in stari, posamezniki in družine, saj je to dan veselja. Popolnoma bomo veseli in obenem srečni, če se bomo za sveti dan naše vere preskrbeli ne samo za svoje telesne potrebe, marveč tudi za svojega duha, za dušo. Na to pa jih zdaj veliko pozabi.

Da bi se na veliki praznik Gospodovega vstajenja v župnijski sv. Vida kar se da duhovno dobro pripravili, bomo imeli prihodnjo nedeljo, 13. t.m., od 2-4 popoldne v cerkvi kratko duhovno obnovo za vse: za mlade kot za stare, zlasti pa za družine. Ti dve uri bomo imeli priložnost poslušati božjo besedo; skupno bomo molili, skupno peli, vsak zase pa bo lahko premišljeval o sebi, o svojem duhovnem življenju: kako je z njegovim razmerjem do Boga, pa tudi do svojega bližnjega, posebej še do reveža do bolnega, do starega; sploh, kako izpolnjuje svoje stanovske in svoje življenjske dolžnosti. Očetje in matere pa bodo gotovo pogledali vase, kako opravljajo svojo dolžnost, oba skupaj in vsak zase, do svojih otrok, posebno še, kar se tiče njihove vzgoje. O vsem tem nam bodo v teh dveh urah duhovne obnove govorili naši domači duhovniki, da bomo lažje opravili svoj duhovni obracun za letošnjo Veliko noč. Z molitvijo pa se dajmo vsi še danes začetki pripravljati na to, da ne pojde božja milost mimo nas!

Društvo Najsvetejšega imena Jezusovega si je nadelo dolžnost, da vsi njegovi udje, odnosno vse njihove družine, skupno opravijo svojo letošnjo duhovno obnovo. Prihodnja nedelja je za ude DNJ mesečna obhajilna nedelja. Za skupen odhod k sv. maši ob osmih naj se zberó vsi udje vsaj deset minut prej pred šolsko dvorano. Med sv. mašo je skupno obhajilo, po njej zajtrk v cerkveni dvorani, po njem pa volitve novega odbora.

Prihodnja nedelja naj je nedelja naše resne skrbi za duhovno obnovo na sveti praznik Gospodovega vstajenja!

Janez Sever

varnost, da bodo preplavljeni, ako bi se režimu v Beogradu tako zahotelo. Drugo vprašanje je seveda, če takšna belgrajska politika prispeva k utrditvi zvezne države, saj tudi krepitev nekega jugoslovanstva ni nič drugega kot samo drugo ime za veljsrstvo.

Slovincem nas torej v stari domovini ni niti za dva milijona, če štejemo zraven tudi one, mogoče 50,000 na Koroškem (Avstrija), pa še 100,000 na Primorskem (Italija). Temu nerazveseljivemu dejstvu se pridružuje še nizek porast. Toda ta se počasi izboljšuje. Po rodnoti imamo Slovinci 17,3 novorojenčke na tisoč prebivalcev, kar je več kot Hrvati (14,7), Srbi (15,7), Črnogorci (16); v Jugoslaviji pa so pred nami Bosanci, Makedonci in Siptarji. Makedonci imajo rodnoto v višini 22,1 in Siptarji 36,1. Vojvodina pa komaj 13,1 novorojenčkov na tisoč prebivalcev. Vse se nanaša na leto 1974.

Razmeroma nizek prirast pri Slovincih je pripisati težkim udarcem po zadnji vojni. Komunisti so v nekaj letih uničili kmečki sloj (danes je kmetov le še okoli 16 odst. prebivalstva). Kmet pa je bil hrbenica in korenina slovenstva. Sprežlji se je beg z dežele. Pritok ljudi v industrijska in poslovna središča je bil prevelik, da bi bilo mogoče zagotoviti stanovanja, otroške vrtnice; zaslužki so bili do šestdeset let premajhni, da bi si slovenski ljudje lahko začeli postavljati lastna stanovanja in domove. V utesnjenih bivališčih, kam naj z več otroci? Za zaposleno mater je že en otrok skrb; kam naj ga, da, ko gre v službo? In k temu še mačehovski odnos režima: vsak najni otrok pomeni za starše manjšo otroško doklado. Razne "družbene" organizacije pa propagirajo "svobodno" ljubezen, "nacrtovanje" družine (splavi, zaščita pred spočetjem) itd., kot jih je zastopala nepriljubljena politična voditeljica žensstva Vidma Tomšič.

Vsemu temu so se pridružile tudi slabosti svobodne družbe (ki pa v Sloveniji nikakor ni svobodna, ampak bolj ali manj nadzirana): prostitucija, pornografija, mamila in podobni (ne) socialistični pojavi. Večerna televizija poleg tega še psihično utrjuje zakonice, ki so v primeri z drugimi deželami mnogo bolj utrujeni od vsakdanjega dela.

Vendar bi bil pogrešen zaključek, da je takšen moralni razkroj tako globoko posegel v slovensko psiho, da slovenski človek ne bi imel želje po družinskem življenju, po otrocih; da ga ne bi veselilo videti veliko mladine, ki se uveljavlja, tekmuje na športnih in kulturnih prireditvah, študira, kmetuje, se uveljavlja. Tako gledanje ovirje že primerjava z bližnjo Avstrijo, kjer je blaginja mnogo višja, a ni pravega veselja do napredka in do naraščanja; avstrijski človek je po prodadu mnenjarije psihološko zadet in se ne more opomoči, navaditi na to, da je danes njegova dežela majhna. Sosednji italijanski človek prihaja v socialno in idejno krizo: razporeka, boji v parlamentu za uvečbo splava, anarhične čelovne množice, sila po brezdelju in uživanju. In če omenimo še Madžare: prepovedati so morali svobodno splav, saj jim je začelo primanjkovati delovnih in obrambnih moči.

Slovenski narod je prebolel najbolj kritičen trenutek svoje obstoja. Znova kaže svojo živahnost, večjo življensko silo, tako kot vsi narodi s staro in globoko korenino, ki poganja vedno znova mladike. Se slovenske Korošče, za katere so nemčurski krogi verjeli, da jih že ni več, Ljubljana pa jih je odpisala; znova nekaj budi. Življenska sila, ki se je Slovinci vse premalo zavedamo. Nasprotno, še danes živi med nami težnja, da sebe mečemo v blati in občudujemo ter se di-

vimo vsemu tujemu. V zadnjih sto letih se je med nas vgnezdil pesimizem glede nas samih, glede našega življenja in razvoja. Takšno pesimistično propagando so v zadnjem stoletju monarhije sejali med nas nemčurski šolniki in oblastniki. In žal, naši pesniki in pisatelji so se jih oprijeli in začeli tarnati in ob-jokovati slovensko usodo. In ko so se dela naših pesnikov in pisateljev začela poučevati v šolah, je ta pesimizem zašel med širše slovenske sloje.

Se danes večina naših izobražencev ponavlja ta pesimistična gesla, češ da smo Slovinci majhni, zatirani, tlačeni, da nismo imeli "plemstva", da smo bili vso zgodovino zasedeni od "Nemcev" ... In bodisi režimu v stari Avstriji, kot v Aleksandrovi Jugoslaviji so prišle vse te trditve še kako prav; Slovinci niso zmogli samostojnega življenja, če se hočejo obdržati, potem nimajo drugega izhoda kot podrediti se kakemu sosedu ali "bratu" (Trinidad-Tobago ali otok Maritius pa so danes samostojne države). Seveda mora slovenski človek končno dogledati dejstvo, da ga nekdo sprejme in "ščiti".

Nastane zagrenjenost slovenskih ljudi, ki nekatere žene v svet, druge v asimilacijo, tretje pa spodbuja k pesništvu. Toda ali je res treba prenašati vso to staro ponarejeno, pa tudi neumno navlako, ki prinaša v naše vrste toliko psihološke škode, toliko pesimizma nad slovenstvom, ne da bi se zavedali, da je instrumentalizirana? Ali je res treba ponavljati neumne teorije o "suzenstvu" o "tujem" plemstvu in še kaj, ko pa zgodovina govori čisto drugače? In že če hoče nekdo po vsej sili obdržati suženjske poglede na slovenstvo (iz katerih črpa svojo ustvarjalno otožnost), kaj pa bo rekel k današnjim iz kolonij prihajajočim v tretjem svetu, pogostokrat še tako ponesrečno zleple-nim? Naj se raje ta ljudstva asimilirajo ali menda kar grejo ubiti, da svet ne bo gledal njih nekdanjega suženjstva? — Ze iz nekaj vprašanj torej lahko vidimo, da je treba slovenska pojmovanja še temeljito preveriti, prečistiti.

Ako se pogledimo in raziskujemo slovensko preteklost, pa tudi sedanost, jo primerjamo z drugimi narodi, tedaj slovenstvo nesluteno zasije. Kdo bi se pred leti npr. pričakoval, da smo Slovinci dali Ameriki, veliki Ameriki, kakšen svoj prispevek? In vendar, raziskava je pokazala na sorazmerno velik prispevek. Tako bi lahko nadaljevali po vsem svetu. In koliko so drugi, veliki narodi, prispevali nam Slovincem? Najbrž precej manj!

Slovinci se moramo zavedati, da imamo svojo narodnost zgodovinsko vsaj od leta 600, česar nimajo npr. Italijani ali Francozi ali Angličani ali Nemci ali Španci. Vsi ti veliki narodi so nastali kasneje z zlivanjem. Ze če se zavedamo tega, vidimo, da naša današnja "majhnost" le ni tako majhna. — Zato pa nam sosedje tajijo prav to našo vrednoto: za staro Karantanijo pišejo Avstrijci kot Nemci in tudi drugi "milij" slovanski bratje (Čehi, Rusi, ...), da je bila država "alpskih Slovanov" (torej ne Slovencev; toda, kdaj so pa potem ti "alpski" Slovani postali Slovinci? Odgovora ni!). Danes se npr. v Ljubljani ne upajo zapisati, da je bila Karantanija "slovenska". Bogo Grafenauer, univ. profesor, piše v "Delu", odgovoru na "1000 - letnico praznovanja Koroške v Celovcu, da Koroški izpuščajo zgodovino "slovenske" Karantanije. Ipso. So vmes politični zadržki? Direktiva režima? Se bližajo znova "Aleksandrovi" časi?

Kakorkoli že! Čas je, da se preneha z manipuliranjem in instrumentaliziranjem o slovenstvu v preteklosti in danes. Čas je, da se Slovinci zavedamo svoje ga obstojanstva v Evropi in v svetu. In zavedati se ga moramo najprej sami!

— S. R.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Misijonski dopoldan

Baragov Misijonski Krožek pri Mariji Pomagaj se je zopet obrnil na prijatelje slovenskih misijonarjev. Odziv tudi to pot ni izostal. V nedeljo, 27. februarja 1977 je bil pri Mariji Pomagaj "misijonski dopoldan". Člani krožka so pripravili župnijsko dvorano, da je postala prijetna obednica. Članice pa so prinesle peciva, potic, krvavic, pečenice in drugih dobrot, ki so primerne za zajtrk, za malico in za kosilo nedeljskega dne.

Dvorana-obednica je bila tako pogrnjena celo dopoldne in ljudje so jo obiskovali po vseh treh mašah. Mladi so jim postregli po njih potrebah in željah. Nekaterih dobrot je celo zmanjkalo.

Vneta delavka krožka gospa Turkova je nabrala nekaj daril, prodala nekaj vstopnic in izvedla žrebanje, vse z veliko vnmemo in z edino željo, da bo krožek čim več pomagal slovenskim misijonarjem.

Misijonarji, ti so danes, v časih nerazvitih, razvijajočih in malo bolj razvitih držav, v času, ko govorijo o tretjem svetu, ne samo oznanjevalci evangelija, ampak pravi učitelji življenja. Oni edini poznajo resnične potrebe ljudstev, med katerimi živijo. Potrebe pa so: da spoznajo edino pravega Boga, da se zavzamejo za človeškega dostojanstva, da si znajo pridobiti vsakdanjega kruha, da se znajo varovati boleznih, da se jim dviga znanje in spoznanje o urejenosti življenja, ki edina urejenost namreč more iz nerazvitih ljudskih mas narediti napreden narod. Zato so misijonarji tisti, ki zaslužijo vso pomoč molitev in denarja, da morejo uspešno stopati po poti Učenika, ki je učil, ozdravljaj in naslavljal.

Uspešno delo misijonarjev dviga ne le luč vere, ampak tudi luč omike in splošne kulture, ki prinaša v družbo mir. Misijonarji so najbolj zanesljivi pri našalci miru. Ne prihajajo med tuja ljudstva kot agenti močninih vlesil, ampak kot poslanci Vsemogočnega. Zato je podpiranje misijonarjev in njihovega dela najbolj plodovita akcija za svetovni mir. Misijonarji ne pišejo mirovnih pogodb na papir, ampak v človeška srca. Oni zdravijo in nikogar ne ranijo; mirijo in ne dolžijo; sodelujejo a ne zapovedujejo; pojasnujejo in ne delajo zmed.

Vsemu temu bo služila tudi "obednica misijonskega dopoldneva", ki jo je v Torontu pogril Baragov misijonski krožek in je prinesla kakih šest stotakov. Bog povni vsem, ki so dali in pomagali!

Misijonski por.

Nekaj misli za postne dni

Človek, ki je začel živeti bolj resno v svoji notranjosti, je postal tudi na zunanjo mnogo bolj preprost in skromen.

— Ernest Hemingway

"Če sem to, kar imam, kdo pa sem potem, če zgubim, kar imam?" Tako se vprašuje Erick Fromm.

"Kakšen dobiček je to za človeka, da si pridobi ves svet, pa si uničil življenje?" — Jezus.

"Naučil sem se shajati s tem, kar imam. Vem, kako je biti ubog in vem, kako je biti bogat. Ničesar ni, česar ne bi mogel zmagovati s pomočjo Njega, ki mi daje moč." — Sv. Pavel.

AMERISKO DOMOVINO v vsako slovensko družino v ZDA in Kanadi

Čudna proslava

Pri fari so nas povabili, da bi šli v nedeljo, 27. februarja popoldne v največje torontsko dvorano v Royal York Hotel na proslavo 10-letnice delovanja kanadske organizacije za "Razvoj in mir". Proslava naj bi se razvijala pod geslom "Upanje in solidarnost". Priznam, da sem šel na zborovanje v pričakovanju nečesa velikega.

Mogočna dvorana je bila res nabit polna; zlasti mladina je imela velik delež. Vso zadevo je vodil Mike McManus; za začetek je nastopila pevska skupina mladih iz Karibskega otočja. Nato štiri filipinske plesalke narodnih plesov. Kot tretja skupina so bili begunci iz Čile "Čilski pevci Lallantu". Zapeli so tri levičarske bojne pesmi med katerimi je ena opevala Che Guevarro, biv. komunističnega gverilca južne Amerike. Ko je ta skupina odhajala z odra so vsi njeni člani strumno pozdravili z dvignjeno pestjo. Tako se je začela proslava z geslom "upanje in solidarnost". Solidarnost s kom? v čem? V tem, da komunisti z dvignjenimi pestmi pozdravljajo dva katoliška nadškofa in množico katoliških vernikov?

Nato je stopil na oder torontski nadškof Philip F. Pocock, ki je v kratkem nagovoru pozdravil zborovalce in predvsem še slavnostnega govornika, ki je prišel nalašč za to priliko iz daljnje Brazilije, nadškofa Dom Helder Camera. Dolgo že sem si želel videti in slišati tega svetovno znanega borca za socialne pravice.

V svojem govoru je res takoj prešel na svoje področje. Blical je krivice, ki se godijo ljudem. Napadal je režime, ki pod prevezo državne varnosti prizadevajo tako mnogo krivic svojim državljanom. Rekel je, da je t. zv. državna varnost v teh časih v nebo povzdigovana dobrina in da si nekateri v obrambi te dobrine dovolijo vse mogoče krivice. Pozival je k skupnemu nastopu vseh ljudi po svetu v borbi proti socialnim krivicam.

Govornik je razočaral. To se je godilo meni in tistim, ki so med govorom in po njem zapuščali dvorano. In ni jih bilo malo. Mahanje z rdečimi zastavami je tudi naredilo svoje. Spomnil sem se na svete ure, ki so jih včasih katoličani prirejali na prostorih velesojna, ko so plapolala župnijska bandera, ko je odmevala molitev rožnega venca, ko je množice blagoslavljal Gospod v sveti Hostiji. Spomnil sem se, da so nas včasih učili o katoliškem socialnem nauku, ki je nekoliko več kot negativistično prikazovanje socialnih krivic in ponavljanje komunističnih gesel. Pa na tem velikem zborovanju o tem nismo slišali ničesar. Kam gremo? Kaj sta res na svetu samo dva sistema, ki urejata socialna razmerja med ljudmi? Ali nas je katoličane postalo sram, da si ne upamo povedati javno, kakšno načela zastopamo, ali pa tega nauka ne poznamo več. Enó in drugo je porazno. Rešitev človeštva ni ne v kapitalizmu, ne v komunizmu.

Kot drugi govornik je nastopil Romeo Maione, Kanadčan italijanskega porekla. Maione je priznan delavec v katoliških vrstah, dober katoličan in socialno čuteč človek. Slabe vtise zborovanja je skušal popraviti, a tudi on ni razvil pozitivnih smernic katoliškega socialnega nauka. Treba pa mu je bilo priznati, da je bil odličan govornik za to priliko.

Postna nabirka bo pokazala, koliko je to zborovanje koristilo in koliko škodovalo.

Por.

RAZNE NOVICE DOMA IN PO SVETU

V ospredju zanimanja so še vedno izjave predsednika vlade P. E. Trudeauja v Washingtonu, ko je v Kongresu priznal težave s Kvibekom, pa zagotovil svoje poslušalce, da Kanada ne bo razpadla, da bo Kvibek ostal njen del, četudi morda v nekaj spremenjeni povezavi.

Ko se v naši deželi z razpravljanjem o kvibeškem "separatizmu" seznanjamo podrobneje z željami in zahtevami francoskih Kanadčanov, se v Franciji jezijo, ker je Trudeau razpravljal o vprašanju Kanade v Kongresu ZDA in tega zagotovil, da bo Kanada preživela sedanje težave, pa priznal tudi, da bo to vzelo dosti časa.

V Parizu ne morejo pozabiti, kako hudo je Ottawa vzela De Gaullov klic "Živel svobodni Kvibek!", ko je ta obiskal Kanado. De Gaulle se je tedaj vrnil v Francijo, ne da bi obiskal Ottawa in bil sprejet tam od predsednika kanadske vlade.

Gospodarski strokovnjaki ne napovedujejo za to leto Kanadi nič dobrega, trdijo, da bo gospodarski razvoj počasen, da pa tudi inflacije ne bo mogoče omejiti na raven, kot bi radi.

Torontski častilec pokojnega britanskega državnika Winston Churchilla John Turner je pretekli teden kupil v Londonu eno od Churchillovih slik, ki jih je prodajala njegova vdova, za \$85.000.

Odvetniki Komunistične partije v Španiji so pretekli teden pred Vrhovnim državnim sodiščem branili njeno prošnjo za priznanje njene zakonitosti in delovanja. Trdili so, da je španska KP neodvisna od Moskve in da priznava načela demokracije in večstrankarskega sistema.

Enrico Berlinguer, glavni tajnik Komunistične partije Italije, in Georges Marchais, glavni tajnik Komunistične partije Francije, sta bila sredi preteklega tedna na obisku pri španskih tovariših, da bi s tem podprle njihova prizadevanja. Skupaj z vodnikom španske KP Santiagom Carrolom sta se javno izjavila za spoštovanje temeljnih demokratičnih svobod, človekovih pravic in vladne večine, nista pa bila pripravljena obsoditi sedanjo gonjo proti zagovornikom človekovih pravic v komunističnih državah na vzhodu Evrope. Španski ko-

munistični vodnik, ki bi rad pokazal javno neodvisnost od Sovjetske zveze, je kritiziral pomanjkanje demokracije v komunističnih državah Evrope.

Komunistični gverilci so v dveh napadih na Tajskem pretekli teden pobili 34 oseb. Na severu so napadli z minami neko vas in vladno kolono s pehotnim orožjem. Pri tem so pobili 29 vaščanov, ki so bili navzoči pri vežbanju za obrambo pred gverilskimi napadi.

Drug napad so rdeči izvedli 100 milj južno od Bangkoka in pri tem ubili pet vladnih vojakov, ki so taborili sredi gozda. Za vladne sile je bil tekmo 11 let bojevanja z rdečimi gverilci to dan največji izgub.

Rdeča gverila nastopa v severovzhodnih pokrajinah Tajske, kjer jo podpirajo Vietnamci, ter na polotoku Malaka v bližini meje Malezije.

Francoščina bo delovni jezik in jezik v javni upravi v pokrajini Kvibek v okviru novega za-

Z vlakom iz Osla do Lizbone

(Piše Anton Pušavec iz Cookstowna v Ontariu.)

VII.

Najlepša cesta na svetu je Kolodvorska cesta v Zuerichu, sem bral leto ali dve po vojni v nekem časopisu. Zanimalo me je sedaj, ko sem bil v Zuerichu, koliko je v tem resnice. Ker sem prišel z vlakom, že ime ceste same pove, da jo ni bilo težko najti. Je lepa, malo vijugasta in gre od postaje do Zuericher jezera na obe strani je 2 do 3 bloke od vodnih kanalov. Če je najlepša, je seveda stvar okusa. Od takrat se je že marsikaj spremenilo. Za sedaj za mene velja za najlepšo, kar sem jih videl, Kurfuerstendamm v Zahodnem Berlinu.

Ko sem delal načrte, katero progo bi vzel v smeri Lurd, sem se kot iz spanja prebudil in skoraj samega sebe okregal. "Ali se v Ženevi ne misliš nič ustaviti?" V nekdanjem sedežu Združenih narodov, ki je še danes skoraj tekoče na dnevnih novicah, sem se odločil, ustaviti za en dan. Na voznem redu sem se zanimal, kateri čas za odhod bi bil najboljši. Drugo jutro o koli osmih je peljal vlak naravnost v Ženevo. Čas se mi je zdel primeren. Precej pred odhodom vlaka sem bil na postaji z vso opremo.

V Bernu, glavnem mestu Švice, dobrih 100 km v smeri Ženeve, je vlak ustavil prvič, potem pa še enkrat v Lousanni na obali Ženevskega jezera. Okoli enajstih dopoldne sem bil že v Ženevi. Ko sem prišel iz postaje, sem našel najmanj 5 hotelov preko ceste, da se je bilo kar težko odločiti, v katerega bi šel. Pri potovanju v tem letnem času sem imel ta privilegij, da sem dobil sobo v katerem koli hotelu. "Bernina" je bilo hotelu ime, katerega sem si izbral. Šel sem noter, se registriral, šel v sobo, odložil kovček in sem bil tako hitro doli mimo blagajne ven, da me je upravnik kar začuden pogledal.

Ženeva, srednje veliko mesto s 340.000 prebivalci, leži na južni konici Ženevskega jezera, na francoski meji, ki je nosilo med dvema vojnama častni naslov sedeža Zveze narodov. Četudi ji je New York odvzel to mesto, še vedno služi v precejšnji meri temu namenu. Poleg tega je še vedno sedež Rdečega križa, sedež organizacije za svetovno zdravje ter Mednarodne delavske organizacije.

Prijetno sem bil presenečen, ko sem prišel na cesto, nad čisto, širokimi cestami, lepimi, čistimi stavbami. Vzel sem dveurno turo skozi mesto; ima novi in stari del kot vsa druga mesta, nisem pa videl, kar imajo tudi druga mesta — "slum". Krasi jo 26 parkov, ki sem jih od teh precej videl. Potem lepe stavbe raznih sedežev, obdane z vrtovi, in vse polno drugih zanimivosti. Veliko več, kar jih gre mestu te velikosti. Mesto ima čez 70 bank, mnogo cerkva in kdo bi preštel vse te ularne in zlatarne. Zvečer, ko so se prižgale luči, je bilo mesto še posebno lepo.

Zvečer okoli devetih bi bil že lahko odpotoval. Bil je edini vlak, ki je vozil dnevno direktno v francosko mesto Toulouse, samo 150 km od Lurda. Pa mi ni šlo v račun, da bi prespal vso Francijo, ker zjutraj okoli sedmih, ko gotovo še ne bi bil dan, bi bil že v Toulouse. Bil sem za podoželez katerekoli države prav tako zainteresiran, da si ga ogledam kot mesta.

"Imate kaj boljšega, sem hotel vedeti na postaji, da se bom vozil podnevi." — "Najbolje, kar bi moglo biti, je vlak, ki pe-

lje od devetih zjutraj do mesta Valence, kakih 200 km jugozahodno od Ženeve," mi pravi sprevodnik. Dober bo, čas je pravi in za enkrat v pravo smer. Tam bom pa že videl, kaj bo z zvezo naprej.

Francoška kontrola je bila že kar na sami postaji še v Ženevi. Vlak je vozil ob vznožju francoskih Alp, nato skozi mesto Grenoble. Na določeni postaji, do kamor je ta vlak peljal, sem imel v načrtu, da se najprej pozanimam za nadaljni vlak, potem pa, če bo še kaj časa, bom šel malo po mestu. Mesto je izgledalo precej veliko, tudi postaja je bila velika. Ko sem izstopil, sta bila k sreči na istem peronu dva železničarja; šel sem k njima.

Francoščina mi je vedno ugajala, do tega, da bi se jo kdaj naučil, vsaj najnujnejše, pa nikoli nisem prišel. Pa je vprašanje sestajalo samo iz dveh besed. Prva "Toulouse" čisto francoska in druga "direct", če ne čisto francoska, pa internacionalna. Seveda sta me takoj razumela. "No, no," mi pravi eden in mi istočasno kaže s prstom na drugi tir na istem peronu in nekaj pravi, kar pa nisem razumel. Dal sem mu zemljevid, ki sem ga imel vedno pri rokah, da bi označil, do kam naj se peljem. Se je imel zemljevid v roki, ko mi je pojasnjeval, kje naj zopet prestopim, ko je privozil vlak na drugem tiru, kamor mi je malo preje kazal s prstom "Paris-Nica" in sem ga sedaj zagotovo razumel, kaj mi je hotel preja povedati, da naj vzamem ta vlak in grem proti jugu nadaljnih 150 km.

Avignon je bilo mesto ime, kjer sem zopet prestopil. Tu mi ni bilo treba vprašati, kdaj in odkod vlak pelja naprej, ker vlak je pripeljal skoraj istočasno na sosednji tir kot ta, iz katerega sem stopil, na katerem je pisalo več imen mest, preko katerih je vozil, in nazadnje Toulouse, do kamor sem bil ta dan namenjen. Sest je bila ura, ko sem izstopil v Toulouse. Skoraj v rekordnem času, četudi sem dvakrat prestopil. Mesto leži že precej na zahodu Evrope in ima še vedno srednje-evropski čas. Sonce je bilo že precej visoko.

Mesto mi ni bilo čisto tuje. Pred štirimi leti sem že tu prespal, ko sva bila že takrat z desetletno hčerko namenjena v Lurd. Ko sva odhajala iz Slovenije, nisem bil čisto odločen, da greva in tu bi morala čakati čez noč na zvezo v Lurd. Da bi šla samo tja in takoj nazaj, sva rajši našla opustila. Imela sva pred seboj še dolgo pot do Londona, kamor sva se hotela zagotoviti, da bova pravočasno prišla, da ne zamudiva letala. Tudi tokrat sem tu prespal. Ima okoli pol milijona prebivalcev in je pravo nasprotje od Ženeve, kjer sem bil še to jutro. Ni ravno podrt in zamazano, pa nisem na prvo roko videl nobene privlačnosti, da bi tratil čas, da bi ga pobliže ogledal.

Drugi dan sredi dopoldne sem se odpeljal proti Lurdu. Kmalu so se pokazali Pireneji, ki jih je ravno to noč obelil sneg.

(Dalje sledi)

Amerika uvaža stroje in polniške vozeve

Ameriške železniške družbe so prepustile skrb in odgovornost za osebni potniški promet, ko ta ni več prinašal dobička javni družbi "Amtrak". Ta se trudi za njegovo izboljšanje, za večjo brzino in zanesljivost ter za večjo udobnost potnikov v njih. Ko je železniški promet zaradi podražitve gorilna narastel, so postale železnice spet bolj privlačne in zato konkurenčno sposobne.

S propadom potniškega prometa na železnicih so tovarne prenehale graditi železniške vozeve in drugo opremo. Evropske države in Japonska svojih

železnic niso zanemarile, ampak modernizirale. Medtem ko je zastopnik "Amtraka" pred kratkim izjavil, da ameriške železnice niso naredile že dolgo nobenega napredka, je pa nemški minister za promet ponosno in po pravici povedal: "V vprašanju prometa smo mi 50 let pred Ameriko!" Če je Amerika hotela modernizirati svoje železnice, se je morala obrniti na tuje po pomoč.

"Amtrak" si je izposodil za poskus dva japonska vozova najmodernejšega tipa, ki sta sposobna voziti po 130 milj na uro. Ta dva vozova preizkušajo na progi Washington-Boston. Na isti progi preizkušajo tudi eno švedsko lokomotivo, ena francoska elektrolokomotiva je pa na poti v ZDA. S francosko tovarno je bila že sklenjena pogodba za dobavo pol ducata turbo-vlakov.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Stanovanje oddajo

Trisobno stanovanje oddajo možkemu ali ženski v senklerski okolici. Kličite tel. 881-4787. (39)

HIŠA NAPRODAJ

s štirimi spalnicami, z aluminijsko obito, bungalow tipa, dvojna priključena garaža, polna klet, z rekreacijsko sobo. Dosti posebnosti.

EUCLID

prvikrat naprodaj, tri leta star zidan ranč, s tremi spalnicami, dvojna priključena garaža. Polna klet. V okolici novih domov.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. 731-1070
Odprto od 9. do 9. (39)

KUPIM HIŠO

za dve družine v okolici sv. Vida. Kličite 851-0548. (39)

SOBE ODDAJO

štiri neopremljene sobe oddajo dvema odraslima. Mirnim ljudem. Vprašajte na 1176 E. 61 St. apt. št. 3. (1,4,8,11,15,18,22,25 mar.)

Parcela v Concordu

Lastnik proda parcelo skoraj tri akre 1 miljo od avtoceste 90 za \$16.000. Kličite popoldne od 3. do 7. tel. 354-8547. (36)

V najem

Enodružinska hiša z garažo blizu St. Clair Avenue. Vse na novo dekorirano. Kličite po 4. uri popoldne 361-5115. —(39)

V najem oddajo

Pet sob v 1. nadstropju na St. Clair Avenue in E. 63 St., odraslim. Kličite 432-1324. (x)

ODDAJO

tri sobe in kopalnico na E. 71 St. blizu St. Clair Ave. odraslim. Garaža po želji. Kličite 361-0989 po 5. uri popoldne. (37)

FOR RENT

Furnished apartment, 4 clean rooms up, share gas bill, \$120 a month. Security deposit. No pets or children. E. 70 St. Clair area. Call 431-7014 evenings. —(37)

Help wanted Female

OFFICE CLEANING
Monday thru Friday
Call 398-5310 (39)

CISCENJE URADOV

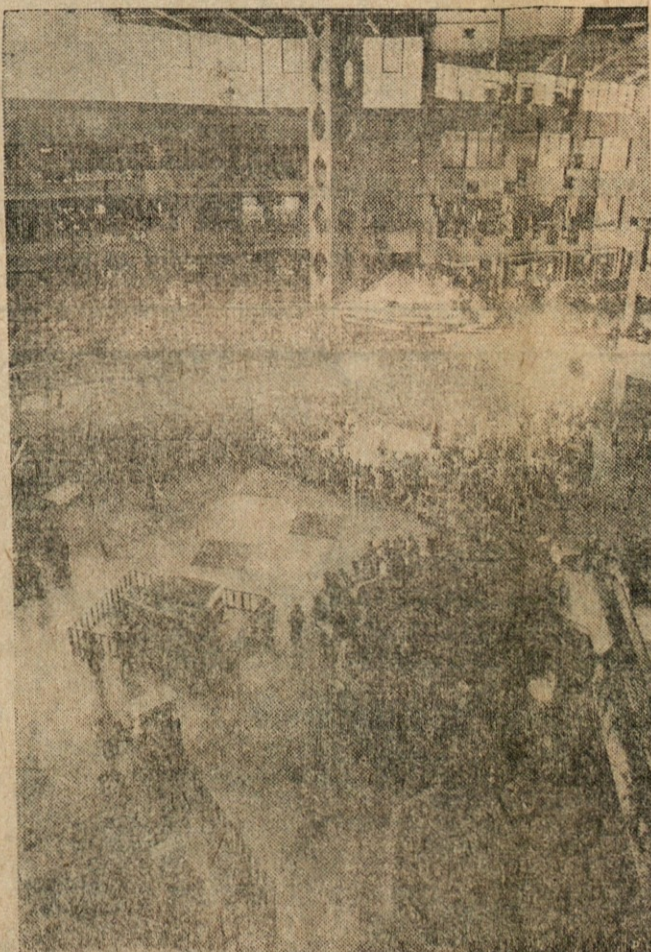
Od ponedeljka do petka
Kličite 398-5310 (39)

HELP WANTED MALE

DELO DOBI

Moški v avto delavnici. Kličite 641-4998 podnevi, zvečer po 7. uri 486-3749.

CITY AUTO FRAME SERVICE
10721 Broadway (39)

ZIME NI OPAZITI — V Montrealu v Kanadi imajo pod zemljo zgrajena trgovinska središča, kot je tole na sliki. Desjarsins je bilo nedavno zgrajeno in je stalo 200 milijon dolarjev. Tam ni čutili razlike v menjavi letnih časov.

Avgust Senoa:

ZLATARJEVO ZLATO

"Dovolj, gospoda!" je siknil Teuffenbach in se z roko jezno oprijel meča. "Nisem pravnik, temveč vojak! Ni mi mar starih papirjev, temveč vprašujem za smodnik in orožje! Nisem zato tu, da poslušam vaše predloge, ker imam nujnejše opravke. Vojske nam je treba, denarja nam je treba! To nam dajte, potlej pa lahko svobodno postavljate svoje predloge. To pa mora biti, ker je tako zaukazal prejasni gospod namestnik!" je končal in besno udaril po sablju.

Plemstvo se je razživello kakor ogenj.

"In kaj smo mi?"

"Čemu sabor?"

"Ven!"

"Tako spoštujete zakon?"

Skupščina je vrvela kot razburkano morje. Zdaj zdaj bodo plemiči pognali narodnega komisarja. Drašković je ujel gospoda Servacija za rokav in mu namignil, naj sede.

"Slavna gospoda," je zagrmel Gregorijanec, trepetajoč od jeze, "treba je imeti čiste račune! Mnogo besed sem slišal, zvedel pa nisem, kako moramo to napraviti. Dovolite, slavni stanovi in redovi, da vam o tem razodemo svojo preprosto misel. Odločitev je vaša. Ali ste že bili kdaj v hiši belih fratrov v Remetah? Tam počiva pepel naših slavnih banov. Nad grobom jim bedita zastava in žezlo. Z zastavo so vodili plemstvo v boj, z žezlom pa so vladali in delili pravico. Tako je bilo v starih časih in tako mora biti tudi zdaj! Kraljevska svetlost nam daje za glavčarja bana, da nadomestuje kralja. Ban je kraljev namestnik, ban stoji na čelu vojske, ban načeluje saboru. Prevzvišeni gospod kaločki nadškof nam je z živo in ognjevitno besedo pokazal, kakšne težave čakajo bedne ostanke naših slavnih kraljevin, nas pokaral, da smo nesložni in da nam za sveto vero in svoboščine plemstva ni mar. Toda to nesrečo čutimo še močnejše, ker jo okušamo že več stoletij. Vsi naši dedje so junaško odbijali pogansko moč. Kaj se nismo že takrat, ko še ni bilo gospodov Teuffenbacha in Halleka, sami pod zastavo Frankopana in Alapića krepko borili za našo kra-

ljevino? Ali ni Nikola Zrinjski — čast njegovemu spominu! — zadajal Turkom težke udarce ter naposled slavno preminul pri Sigetu? Saj nismo včeraj imeli prvič sablje v rokah in gospodje generali nas niso učil mečevanja. Ali nismo dali poslednjega novca, zadnje kaplje krvi za našo kraljevino? In četudi smo se na bojišču razdivjali, nam je bil domači zakon vedno svet, kajti brez zakona ni junaštva in brez reda ni zmage! A čemu smo se borili, gospoda slavna? Mar samo za peščico zemlje? Ne! Za naše svoboščine smo se borili, za sveto dediščino naših očetov!

Zato smo odbijali Turke, zato bomo poginili do zadnje kaplje krvi, ker nečemo biti sužnji lažnivega preroka! Vzvišeni gospodje komisariji bi radi podpore, iščejo rok za delo, ljudi za vojsko. Kraljevska svetlost predobro ve, da so naše zveste kraljevine zmerom izvršile vse tisto, kar je krona od njih zahtevala po redu in zakonu. In kdo daje pomoč za vojsko? Izbor gospode in plemstva! In kdo je glavčar le-teh? Ban! A bana nimamo. Brez bana ni ne davkov ne vojske. Prevzvišeni gospod nadškof kaločki je govoril o novi trdnjavi pri Dubovcu. Toda ta, gospoda slavna, bo bolj branila Kranjsko in Stajersko kakor pa kraljevino Slavonijo. Prevzvišeni je tudi govoril, kako nas brani tuja najemniška vojsko. Da, brani! Ze leta 1566. so se pritožili poslanci na požunskem saboru, kako ti čuvarji uničujejo zemljo, in savor jim je takrat strogo prepovedal, da bi počeli še kaj takega. In kako se ta zakon izpolnjuje? Tuji konjeniki gonijo svoje konje križem kračem po pašnikih naših kmetov. Mar niso Uskoki pod vodstvom Tome Severovića uplenili gospodu Herendiću vsega njegovega premoženja? Kar vprašajte našega plemenitega Delia, ki so mu častniki gospoda Ivana Auersperga vzeli vse, kar je imel. Vprašajte plemiče iz Moravca, ki vam bodo povedali, kako so jim harami je opustošili hiše. Branili se bomo sami, toda pod bansko zastavo! In, slavni stanovi in redovi, mislim, da pe gospodih komisarijih lahko povemo prejasnemu namestniku, da naša pre-

SUSAN RAE ZAK

(MOTHER WAS NEE KAUSEK, THEN KUTA)

Nova pogrebница

Mrs. Susan Zak je dne 9. novembra 1976 postala licencirana pogrebница potem, ko je dovršila predpisano dveletno vajeništvo. Susan je hči Mr. in Mrs. Walter Kuta, ki sta do pred nedavnim bivala v Pittsburghu, Pa., sedaj pa živita v Floridi. Graduirała je z Elizabeth Seton višje šole v Pittsburghu; z Mt. Aloysius Jr. kolegija v Cusson, Pa., kjer je prejela red v Home Economics, in s Seton Hill kolegija v Greensburgu, Pa., kjer je dobila red v znanstvu in poučevanju ekonomike v gospodinjstvu. Poučevala je v Pittsburghu od leta 1967 do leta 1969, ko se je poročila.

Njen soprog Zeno izhaja iz pionirske Zakrajškovega družine in je že četrtega rodu. Imata dve mali hčerki.

K uspehu v poklicu iskreno čestitamo novi podjetnici, in smo gotovi, da bosta z možem častno in dostojanstveno vodila podjetje, katerega je ustanovil njegov pra-stari oče!

ZAK FUNERAL HOME
6016 St. Clair Ave. 361-3113

pokorna in vedno zvesta kraljevina zelo obžaluje, ker nima zakomitega namestnika kraljeve oblasti. Da se bo pod bansko zastavo še naprej borila proti sovražniku, toda dokler ne bo postavljen nov ban, se želi gospodov komisarijev v resnici ne more odzvati!"

"Tako, tako!" je vzklikalo številno plemstvo. Drašković je bled in zmeden pohitel k Alapiću ter ga rotill, naj skupščino pomiri.

(Dalje prihodnjič)

ZA SMEH

"Ali ti je kaj ostalo, ko si z ženinom doto poravnal dolgove?"
"Je... žena."

Janez je sklenil, da se bo pred poroko skopal. Šel je v javno kopališče. Ker so bile vse kabine zasedene, je moral čakati in je razmišljal: "Neverjetno, koliko ljudi se danes ženi!"

PRIJATELJA — Posnetek zajčka in njegovega lastnika je navdušil ocenjevalce na National 4-H fotografski razstavi v Washingtonu, D.C., in so ga določili za nagrado.

MRAZ GLAVNI SOVRAZNIK — Ameriški vojak v Južni Koreji se je zavaroval proti mrazu tekot vojaških vaj v bližini demilitariziranega pasu med obema deloma Koreje.

V ZELO DRAG IN LJUBEČ SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI SMRTI NASE LJUBLJENE

ZENE IN PREDRAGE MAME

MIMI REZONJA

ki je svoje blage in trudne oči za vedno zatisnila
dne 8. marca 1976.

Počivaj v miru dobra žena, Globoko žalostni smo vsi,
mamica preluba, v grobu tam, ker Tebe več med nami ni.
v ljubezni trajni boš ostala, Utihi glas je Tvoj premili,
draga, nepozabna nam. a trajni ostanejo spomini.

Zelo žalujoči:

STEFAN — mož;

STEFANČEK — sin;

MIMICA — hčerka.

Cleveland, Ohio, 8. marca 1977.

V blag spomin

OB DEVETI
OBLETNICI
ODKAR JE V GOSPODU
PREMINULA NAŠA
LJUBLJENA, NEPOZABNA
MAMA, SESTRA IN TETA

ROZI CHANDEK

rojena FILIPOČ

Izdihnila je svojo plemenito
dušo dne 8. marca 1968.

Kje si moja ljuba mama,
kje je mili Tvoj obraz,
kje je Tvoja skrbna roka,
ki je delala za nas.

Devet let je že minilo,
kar Tebe od nikoder ni;
le v Bogu mirno zdaj počivaj,
in sveti raj na veke uživaj.

Zalujoči:

DRUŽINA

Cleveland, O. 8. marca 1977.

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

- Mi izdajamo najmodernejše celo-življenske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1,000.
- Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

- SLOVENCII! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEMI!
- ZAPOMNI SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

JOSEPHINE WINTER, društvo št. 150, Tel. 341-3545
3555 E. 80th Street, Cleveland, Ohio 44105

GIZELLA HOZIAN, društvo št. 170, Tel. 251-2579
1500 Sheridan Road, Wilmette, Ill. 60091

ANNE TUSHAR, društvo št. 196, Tel. 741-0654
P.O. Box 731, Gilbert, Minnesota 55741

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHISTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

Dragi naročniki!

Tiste, ki prejimate Ameriško Domovino po pošti, lepo prosimo, da nam vsaj dva tedna pred selitvijo sporočite svoj novi naslov. Tako boste list nepretrgoma redno prejeli, nam pa boste prihranili poštnne stroške, kateri znašajo sedaj po 25 centov za vsako vrnjeno številko. Najlepša hvala za tozadevno sodelovanje!

Uprava